

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Производството е образувано по постъпила жалба от Община Поморие, представлявана от кмета – И.А., против наказателно постановление № 58/03.06.2021 г. на Директора на РИОСВ гр.Бургас, с което на основание чл. 200, ал.1 т.2 от Закона за водите на Община Поморие е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение квалифицирано като такова по чл.46, ал.1, т.3 от Закона за водите (ЗВ)

В жалбата се иска от съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно, издадено при нарушение на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от процесуален представител- юрисконсулт. Поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното постановление. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

За АНО в с.з. се явява представител- юрисконсулт, който представя преписката по проведеното пред него производство и изразява становище за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на НП. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Жалбата е допустима. Подадена е от субекта, посочен в НП като нарушител, в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното НП съдът взе предвид следното.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) № 58/03.06.2021г., съставен от Ш.Х. – гл.експерт“ Опазване на водите“ при РИОСВ – Бургас, упълномощена да съставя АУАН по ЗВ с представената по делото заповед №РД-709/09.07.2021 г. на Министъра на околната среда и водите .

Фактическата обстановка описана в акта, както и посочените като нарушени законови норми са идентични с тази в НП, което е издадено от компетентен орган- Директор на РИОСВ-Бургас надлежно оправомощен с представената по делото заповед съобразно с чл.201, ал.2 от ЗВ и същото е законосъобразно, поради следното:

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл.46, ал.1, т.3, б.б от ЗВ, като на 22.04.2021 г. е извършил заустване на отпадъчни води във воден обект р.Чекракчия, приток на р.Хаджидере, без изискващото се съгласно чл.46, ал.1, т.3, б.б от ЗВ разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води. В показанията си св.Х. сочи, че заустването е установено при извършен обход на 22.04.2021 г. в района описан в съставения АУАН, като за извършения обход е съставен и представения по делото констативен протокол. Разрешение по чл.46, ал.1, т.3, б.б от ЗВ не е представено от жалбоподателя, който и не твърди, че такова е издавано.

За това нарушение АНО е приел, че е осъществен състава на санкционната разпоредба на чл. 200, ал.1 т.2 от Закона за водите, която предвижда наказание за работодател какъвто е жалбоподателя имуществена санкция от 2000 лв. до 10000 лв. и е наложил на жалбоподателя наказание- имуществена санкция в размер на 5000 лв.. По отношение размера на наложеното наказание, съдът намира, че с оглед обстоятелството, че не се сочат доказателства за други нарушения на ЗВ извършени от жалбоподателя в предходен период, което следва да се отчете като смекчаващо обстоятелство и при липсата на отегчаващи вината обстоятелства, следва наказанието да се определи в минималния предвиден в чл. 200, ал.1 т.2 размер от 2000 лв. Поради това и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН наказателното постановление следва да се измени, като наложената имуществена санкция се намали от 5000 лв. на 2000 лв. По направеното искане за присъждане на разноски съдът прие следното:В случая предвид установеното обстоятелство, че жалбоподателят е извършил нарушението вменено му с обжалваното постановление, следва да понесе

разноските направени в производството от другата страна-РИОСВ. РИОСВ, която е представлявана и защитавана по делото от юрисконсулт, на основание чл.65, ал.5 от ЗАНН има право на разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи по реда на чл.37 от ЗПП и според предвиденото в чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото. Тази сума следва да се заплати на НАП от жалбоподателя, предвид изхода от спора между страните.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН , съдът постанови решението си .